

Sygn. akt XIII U 1568/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Stopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy G. D.

przeciwko Z. Oddział w W.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania G. D.

od decyzji Z. Oddział w W.

z dnia 21 sierpnia 2015 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu G. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 czerwca 2015 roku do 15 sierpnia 2016 roku, a w okresie od 16 sierpnia 2016 roku do 30 sierpnia 2018 roku przyznaje odwołującemu G. D. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

sygn. akta XIII U 1568/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 sierpnia 2015 r. Z. Oddział w W. powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił G. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na to, iż Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z 13 sierpnia 2015 r. stwierdziła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (a.r.).

Od powyższej decyzji odwołanie złożył G. D. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 2 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

G. D., ur. (...), z zawodu jest stolarzem i elektromechanikiem. Skarżący ostatnio, tj. do lutego 2015 r. pracował na podstawie umowy zlecenia jako ochroniarz w Grupie (...) sp. z o.o. w W. (a.r.).

W dniu 8 czerwca 2015 r. odwołujący wystąpił do organu z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 1 i nast. a.r.).

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 14 lipca 2015 r. stwierdził, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 13 sierpnia 2015 r. również stwierdziła, iż odwołujący nie jest niezdolny do pracy (a.r.).

Wobec powyższego zaskarżoną decyzją z 21 sierpnia 2015 r. organ rentowy odmówił odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (a.r.).

Celem weryfikacji stanowiska stron, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych ortopedów i specjalisty medycyny pracy dla ustalenia czy odwołujący jest niezdolny do pracy, od kiedy, czy ewentualna niezdolność do pracy jest całkowita czy też częściowa i na jak długi okres.

Biegły lekarz ortopeda M. G. w opiniach z 25 listopada 2015 r. i 2 lutego 2016 r. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i przeprowadzonym badaniu rozpoznał u G. D. zaawansowane zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu skoliozy, zmiany zwyrodnieniowe bioder. W ocenie biegłego, odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy od daty złożenia wniosku na okres 2 lat, a powodem niezdolności jest dysfunkcja kręgosłupa i bioder w przebiegu zwyrodnienia. Biegły wskazał, iż z uwagi na stopień zaawansowania zmian w obrębie kręgosłupa i rozległość zmian osteoficznych rokowania są złe. Biegły zauważył przy tym, iż dla skarżącego przeciwwskazana jest praca wymagająca stania i chodzenia oraz dźwigania i noszenia oraz wymuszonej pozycji (k. 15, 16, 38 a.s.).

Biegły lekarz ortopeda J. P. w opinii z 25 kwietnia 2016 r. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i przeprowadzonym badaniu rozpoznał u odwołującego zmiany zwyrodnieniowe oraz dyskopatię odcinka lędźwiowego kręgosłupa z przewlekłym zespołem bólowym oraz upośledzeniem funkcji ruchowych; zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych z przewlekłym zespołem bólowym oraz upośledzeniem funkcji ruchowych. W ocenie biegłego, skarżący od 22 kwietnia 2015 r. (data badania obrazowego kręgosłupa potwierdzającego zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa będące przyczyną przewlekłego zespołu bólowego i upośledzenia funkcji narządu ruchu) jest częściowo niezdolny do pracy do 1 kwietnia 2018 r., zaś rokowania co do poprawy stanu jego zdrowia są niepomyślne z uwagi na zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe – możliwa poprawa stanu zdrowia po zabiegach rehabilitacyjnych bądź operacyjnych (k. 66-68 a.s.).

Biegły lekarz z zakresu medycyny pracy B. J. w opinii z 8 stycznia 2017 r. po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i przeprowadzonym badaniu rozpoznał u odwołującego: raka wpustu żołądka z naciekiem guzowatym w trakcie chemioterapii, kacheksję, dysfagię, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe bioder, zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe, zespół bólowy wielostawowy, stłuszczenie wątroby, starczowzroczność, jaskrę. W ocenie biegłego, odwołujący jest całkowicie niezdolny do pracy od 16 sierpnia 2016 r. (data wykonania gastrokopii stwierdzającej guza wpustu) do 30 sierpnia 2018 r., zaś uprzednio, tj. od 22 kwietnia 2015 r. był on osobą częściowo niezdolną do pracy. Biegły wskazał, że skarżący wymaga dalszego leczenia onkologicznego, neurologicznego, ortopedycznego i usprawniającego rehabilitacyjnego w postaci ćwiczeń wyuczonych podczas leczenia rehabilitacyjnego w warunkach stacjonarnych celem zapobiegania powstania zmian przeciążeniowych i związanych z tym dolegliwości bólowych układu kostno-stawowego oraz opieki specjalistycznej (k. 113-120 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w aktach dokumentów oraz opinii biegłych lekarzy sądowych ortopedów i specjalisty medycyny pracy, jak również na podstawie przesłuchania skarżącego (k. 34 a.s.). W ocenie Sądu dokumenty znajdujące się w aktach sprawy są autentyczne, a ich treść nie budzi wątpliwości. Treść tych dokumentów nie była także negowana przez żadną ze stron. Zdaniem Sądu zeznania odwołującego są szczere i wiarygodne oraz korelują z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd nie znalazł również podstaw, aby odmówić wiarygodności ww. opiniom biegłych lekarzy sądowych, które zostały wydane zgodnie z wiedzą specjalistyczną w oparciu o przeprowadzone badanie odwołującego i analizę dokumentacji medycznej. W ocenie Sądu opinie te spełniają wszelkie kryteria, aby uznać je za w pełni wartościowy środek dowodowy i mogą stanowić podstawę do czynienia prawidłowych ustaleń faktycznych. Opinie te nie zostały przez strony skutecznie zakwestionowane. Wobec powyższego Sąd uznał wynikające z nich opisane wyżej fakty za część stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Opiniujący w sprawie biegli w sposób szczegółowy przeanalizowali stan zdrowia odwołującego w zakresie ustalenia jego niezdolności do pracy. Powołani w sprawie biegli są specjalistami z zakresu adekwatnego do schorzeń odwołującego, uznali się właściwymi do oceny stanu jego zdrowia, ich opinie są jasne, logiczne, przekonujące, gdyż opierają się na dowodach zebranych w sprawie, a także zawierają ocenę co do ewentualnej poprawy stanu zdrowia skarżącego. Zdaniem Sądu, decydujące znaczenia miała w sprawie opinia biegłego ds. medycyny pracy, który dokonał podsumowania opinii sporządzonych w sprawie przez biegłych ortopedów z uwzględnieniem dołączonej dokumentacji. Biegły ten dokonał wyczerpującej i prawidłowej oceny zdrowia odwołującego, mając na uwadze wpływ zaburzeń, na które cierpi odwołujący (rak wpustu żołądka z naciekiem guzowatym w trakcie chemioterapii, kacheksja, dysfagia, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe bioder, zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe, zespół bólowy wielostawowy, stłuszczenie wątroby, starczowzroczność, jaskra) na możliwość podjęcia przez niego pracy zarobkowej.

Oceny ww. opinii dokonane w oparciu o właściwe dla jej przedmiotu kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, przy uwzględnieniu poziomu wiedzy biegłych, podstaw teoretycznych zaprezentowanego stanowiska, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych wniosków, w ocenie Sądu, przekonują, iż są one miarodajne dla poczynienia ustaleń w przedmiocie niezdolności do pracy skarżącego. To przemawia za uznaniem, że ww. biegli dokonali prawidłowej oceny zdrowia odwołującego i nie zachodzi potrzeba powołania kolejnych biegłych, ani też dopuszczenia dowodu z opinii łącznej biegłego sądowego ortopedy traumatologa i biegłego z zakresu medycyny pracy. Dlatego też Sąd oddalił przedmiotowy wniosek organu rentowego.

Według Sądu ten materiał dowodowy jest przekonujący oraz rzetelny i dlatego uznany został za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie G. D. zasługiwało na uwzględnienie.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy odwołujący jest uprawniony do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów (warunku tego nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy).

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego,

w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa powyżej, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (art. 58 ust. 1 i 2). Przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 58 ust. 4).

W okolicznościach niniejszej sprawy nie było kwestionowane, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym (vide k. 144 a.s.). Istota sporu dotyczyła oceny stanu zdrowia odwołującego w zakresie cytowanych poniżej przepisów.

Stosownie do art. 12 ww. ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Ostateczna ocena, czy ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy musi uwzględniać także inne elementy, w tym zwłaszcza poziom kwalifikacji ubezpieczonego, możliwości zarobkowania w zakresie tych kwalifikacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 12 ust. 1 i 3 oraz art. 13 ust. 1 ww. ustawy). Ocena ta ma charakter prawny i dokonuje jej Sąd (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14 maja 2014 r., sygn. III AUa 1405/13).

Art. 59 ust. 1 ww. ustawy stanowi, iż osobie, która spełniła warunki określone w art. 57, przysługuje renta stała - jeżeli niezdolność do pracy jest trwała; renta okresowa - jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa. Renta okresowa przysługuje przez okres wskazany w decyzji organu rentowego.

Wymaga podkreślenia, iż w postępowaniu sądowym ocena całkowitej bądź częściowej niezdolności do pracy, w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy - weryfikacja orzeczeń lekarzy orzeczników, z zasady wymaga wiadomości specjalnych. W takiej sytuacji, sąd nie może orzekać wbrew opinii biegłych sądowych. Jednak w sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy ostatecznie zawsze decyduje sąd, gdyż niezdolność do pracy jako przesłanka renty ma tu znaczenie prawne (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 17 stycznia 2013 r., sygn. III AUa 658/12).

Należy podkreślić, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności mających zasadnicze znaczenie opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i medycyny pracy jednoznacznie wynika, że zdiagnozowane u skarżącego dolegliwości stanowią przeszkodę w wykonywaniu przez niego pracy. Z mającej decydujące znaczenie opinii biegłego z zakresu medycyny pracy jasno wynika, iż rozpoznane u skarżącego schorzenia (rak wpustu żołądka z naciekiem guzowatym w trakcie chemioterapii, kacheksja, dysfagia, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe bioder, zmiany zwyrodnieniowe wielostawowe, zespół bólowy wielostawowy, stłuszczenie wątroby, starczowzroczność, jaskra) stanowiły od 22 kwietnia 2015 r. (data badania obrazowego kręgosłupa potwierdzającego zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa będące przyczyną przewlekłego zespołu bólowego i upośledzenia funkcji narządu ruchu) podstawę do uznania go częściowo niezdolnym do pracy na okres do 15 sierpnia 2016 r., natomiast od 16 sierpnia 2016 r. (data wykonania gastrokopii stwierdzającej guza wpustu żołądka) podstawę do uznania go całkowicie niezdolnym do pracy na okres do 30 sierpnia 2018 r.

Stosownie do art. 129 ust. 1 powoływanej ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Z uwagi na powyższe należy stwierdzić, iż nieprawidłowe jest ustalenie organu rentowego zawarte w zaskarżonej decyzji, gdyż odwołujący spełnia przesłanki przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 czerwca 2015 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku do 15 sierpnia 2016 r. oraz przesłanki przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 16 sierpnia 2016 r., tj. data wykonania gastroskopii stwierdzającej guza wpustu żołądka do 30 sierpnia 2018 r., tj. na okresy, które wskazywał biegły lekarz z zakresu medycyny pracy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

SSO Rafał Młyński